

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2017. évi január hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság a csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és 20 társa** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 18.B.148/2015/93. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény folytatólagosan elkövetettkénti minősítését valamennyi esetben mellőzi;
- XIII.rendű vádlottal szemben 2.485.000 (kettőmillió-négyszáznyolcvanötezer) forint, **XIV. rendű vádlottal** szemben 1.315.496 (egymillió-háromszázötvenötezer-négyszázkilencvenhat) forint és XVIII.rendű vádlottal szemben 400.000 (négyezer) forint vagyonekobzást rendel el;
- az elrendelt vagyonekobzás összege helyesen I.rendű vádlottesetében 2.962.126 (kettőmillió-kilencszázhatvankettőezer-egyszázhuszonhat) forint, VI.rendű vádlottesetében 2.625.000 (kettőmillió-hatszázhuszonötezer) forint, X.rendű vádlottesetében 1.705.072 (egymillió-hétszázötven-hetvenkettő) forint, XV.rendű vádlottesetében 1.600.000 (egymillió-hatszáz ezer) forint, míg XVI.rendű vádlott esetében 1.750.000 (egymillió-hétszázötvenezer) forint;
- VI.rendű vádlottesetében a tárgyalási őrizetben töltött idő beszámítása esetén egy napi előzetes fogvatartás egy napi tétel pénzbüntetésnek felel meg;
- a helyesen az **nyrt1.** által előterjesztett polgári jogi igényt elutasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 85.080 (nyolcvanötezer-nyolcvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen - a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt - I.rendű vádlottvédője, II.rendű vádlott védője, III.rendű vádlottvédője, IV.rendű vádlottvédője, V.rendű vádlottvédője, VI.rendű vádlottvédője, VII.rendű vádlottvédője, VIII.rendű vádlott védője, IX.rendű vádlott, XI.rendű vádlott, XII.rendű vádlottvédője, **XIV. rendű vádlott** védője, XV.rendű vádlottvédője, XVI.rendű vádlottvédője, XVII.rendű vádlottvédője, XVIII.rendű vádlottvédője, XIX.rendű vádlottvédője, XX.rendű vádlottvédője és XXI.rendű vádlottvédője felmentésért, X.rendű vádlott védője elsősorban megalapozatlanság miatt, másodlagosan felmentés végett, míg XIII.rendű vádlottvédője a felmentés és enyhítés céljából jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság határozatának a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- **XIV. rendű vádlottat** a Fonyódi Járásbíróság a 2016. évi november hó 21. napján jogerőre emelkedett 17.B.99/2016/3. számú ítéletével ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 120.000 forint pénzbüntetésre és 1 év 10 hó közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte (*erkölcsi bizonyítvány 10/XIII. sorszám alatt*).

XVII.rendű vádlottal szemben a 16. oldal 6. bekezdésében feltüntetett eljárás befejeződött, őt a Veszprémi Járásbíróság a 2015. évi június hó 1. napján jogerőre emelkedett 2.B.536/2013/56. számú ítéletével 5 rb. csalás vétsége miatt 8 hónap - végrehajtásában 2 év 8 hónap próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre ítélte. E bűncselekmények elkövetési időpontja: 2011. december és 2012. január hónapjai (*erkölcsi bizonyítvány 10/XVI. sorszám alatt*).

XVIII.rendű vádlottat az Ajkai Járásbíróság a 2016. évi január hó 22. napján jogerőre emelkedett B.391/2007. számú ítéletével csalás büntette és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt 1 év 3 hó - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte. E bűncselekmény elkövetési időpontja: 2015. július hónap (*erkölcsi bizonyítvány 10/XVII. sorszám alatt*).

- I.rendű vádlottaz üzleti hitelkártya-szerződés alapján a 2008. évi június hó 20. és a 2008. évi október hó 7. napjai között helyesen 4.092.126 forintot vett igénybe, miközben 1.130.000 forintot visszafizetett (*nyomozati iratok IX/317. oldal*). E befizetés 1.092.126 forint erejéig a rulírozó hitel további felvételét tette lehetővé, míg a fennmaradó 37.874 forint a kár megtérítéseként jelentkezett. A meg nem térült kár összege így 2.962.126 forint.

- II.rendű vádlottvonatkozásában a meg nem térült kár összege 2.102.593 forint.

- IV.rendű vádlottaz üzleti hitelkártya-szerződés alapján összesen 3.094.940 forintot vett igénybe, miközben 307.682 forintot visszafizetett (*nyomozati iratok IX/312. oldal*). E befizetés 94.960 forint erejéig a rulírozó hitel további felvételét tette lehetővé, míg a fennmaradó 212.742 forint a kár megtérítéseként jelentkezett.

Ezután az **nyrt1.** sértett a követelését 2009. május 8-án a **zrt1re** engedményezte, melynek **IV. rendű vádlott** még további 204.764 forintot teljesített (*Kaposvári Törvényszék 11.B.184/2013/39. számú irat*). A meg nem térült kár összege így 2.582.494 forint.

- V.rendű vádlottaz igénybe vett 2.557.556 forintból 230.200 forintot fizetett vissza az **nyrt1.** sértettnek, így a meg nem térült kár összege 2.327.356 forint (*nyomozati iratok IX/310. oldal*). Ezután az **nyrt1.** sértett a követelését 2009. január 9-én a **zrt1re** engedményezte, melynek V.rendű vádlotttovábbi 3.645.000 forintot teljesített (*nyomozati iratok II/242. oldal és Kaposvári Törvényszék 18.B.148/2015/77. számú irat*).

- VI.rendű vádlotta **zrt1re** 2009. január 9-én engedményezett tartozásából 325.000 forintot megfizetett (*Kaposvári Törvényszék B.148/2015/77. számú irat*). A meg nem térült kár összege így 2.625.000 forint.

- X.rendű vádlotta vele szemben fennálló 3.000.000 forintos követelés 2009. május 8-ai engedményezése után a Zrt.1-nek teljesített visszafizetést 1.294.928 forint értékben (*nyomozati iratok II/244. oldal és Kaposvári Törvényszék B.148/2015/77. számú irat*). A meg nem térült kár összege így 1.705.072 forint.

- **XIV. rendű vádlottal** szemben fennálló 2.980.000 forintösszegű követelés 2009. szeptember 11-ei engedményezése után a **zrt1. - adóstárs1-től** - 1.664.504 forinthoz hozzájutott (*nyomozati iratok II/244. oldal és Kaposvári Törvényszék B.147/2015/77. számú irat*). A meg nem térült kár összege így 1.315.496 forint.

- XV.rendű vádlottüzleti hitelkártyájáról összesen 3.870.000 forint készpénzfelvétel történt. Az utolsó, 2008. október 30-ai tranzakció előtt az **nyrt1.** nyilvántartása 534.161 forint törlesztést már rögzítetett, azonban - éppen a hitel folyósításának pénzügyi feltételeire figyelemmel - bizonyos, hogy további törlesztés(ek)nek is történnie kellett, legalább olyan összegben, hogy a hitel rülirozó jellege érvényesüljön. Ez okból XV.rendű vádlottesetében is 3.000.000 forint károkozásban való közreműködést lehetett megállapítani, mégis azzal, hogy a bűncselekmény elkövetése során - miután 1.400.000 forintot átadott M. Z.-nak - 1.600.000 forintra tett szert.

- A bűncselekmény elkövetése során XVI.rendű vádlott 1.750.000 forintra, XVII.rendű vádlott 800.000 forintra, míg XX. r. vádlott 1.500.000 forintra tett szert.

- XIX.rendű vádlotta **zrt1**re 2009. július 10-én engedményezett tartozásából 1.069.476 forintot megfizetett (*Kaposvári Törvényszék B.148/2015/77. számú irat*).

- XX.rendű vádlottaz üzleti hitelkártyáját V. K.-tól helyesen úgy kapta vissza, hogy a rendelkezésére álló hitelkeret - szemben a 36. oldal 5. bekezdésében írtakkal - csak *részben* volt kimerítve.

- XXI.rendű vádlotta szükséges okiratok összegyűjtésével és rendelkezésre bocsátásával 2.960.000 forint kár okozásához nyújtott segítséget. Utóbb a **zrt1**re 2009. szeptember 11-én engedményezett tartozásából 85.980 forintot megfizetett (*Kaposvári Törvényszék B.148/2015/77. számú irat*).

Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az teljeskörűen felderített és hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok - köztük a Be.403.§ (3) bekezdésében írt rendelkezés - megtartásával, a hatályon kívül helyező határozat okainak és indokainak a figyelembevételével folytatta le, olyan körülményekkel, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni.

Közös - I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű, XI.rendű, XII.rendű, XIII.rendű, **XIV. rendű**, XV.rendű, XVI.rendű, XVII.rendű, XVIII.rendű, XIX.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottakra kiterjedő - sajátossága volt az ügynek, hogy a szóban forgó személyek a 2008. évi június hó 20. és a 2009. évi április hó 9. napjai között üzleti hitelkártyát igényeltek az **Nyrt1**. Dél-dunántúli Régiójánaki Fiókjában.

Ilyen hitelkártyát a pénzüintézet a legfeljebb 500 millió forintos árbevétellel rendelkező személyeknek kívánt biztosítani, azok részére, akik egyéni vállalkozóként vagy cégjegyzésre jogosult képviselőként mikro- és kisvállalkozásokat vezettek.

A hitelkeret meghatározása - figyelemmel a/2006.-..... számú ügyviteli utasítás mellékletében közzétett elvekre - mindenkor a pénzforgalmi számlán vezetett jóváírások időszakos átlagához, illetve az adós besorolásához igazodott, oly módon, hogy a kérelmező az egy hónapra vetített számlaforgalmának a kétszeresére, legfeljebb azonban hárommillió forintra tarthatott igényt. Így a hitelkeret maximális kimerítése csak akkor kerülhetett szóba, ha az igénylő havonta legalább másfél millió forint összegű jóváírással rendelkezett.

Ez okból a hitelbírálat első szakaszában a pénzüintézet ún. előszűrést tett kötelezővé annak érdekében, hogy a hitelező vagyoni helyzetéről, teljesítőképességéről hozzávetőleges képet kapjon. Az üzleti hitelkártya-szerződés köréből kizárta a harminc napnál régebbi tartozást felhalmozó személyeket, továbbá azokat is, akik a Nyrt1.-nél nem rendelkeztek visszamenőlegesen legalább három hónapra érvényes, állandó forgalmat lebonyolító bankszámlával.

Az üzleti hitelkártya megrendelését csak akkor lehetett elindítani, ha a cégjegyzésre jogosult igénylő aláírta a „Kártyaszerződés - Üzleti hitelkártya” elnevezésű dokumentumot. Mindezt három példányban kellett ellenjegyezni, melyből kettő az igénylőnél maradt, így senki sem hivatkozhatott arra, hogy valamely feltételről nem kapott volna megfelelő felvilágosítást. A szerződés megkötését követően az igénylő - nyilatkozata alapján - az üzleti hitelkártyáját bármelyik általa megjelölt bankfiókban átvehette.

A Nyrt1. az üzleti hitelkártya termékét a mikrogazdaság résztvevőinek szánta, azoknak a kisvállalkozóknak, akik legális jövedelemszerző tevékenységük során átmeneti - legfeljebb hárommillió forinttal áthidalható - likviditási problémával szembesültek. Ügyfélként tehát kizárólag ezek a személyek jöhettek számításba, ha a pénzüintézet által támasztott előírásoknak megfeleltek.

Ehhez képest az történt, hogy a Nyrt1. Dél-dunántúli Régiójának hitelezési tanácsadója, K. P. - mások közreműködésével - olyan személyekkel is kapcsolatba lépett, akik a számítógépes nyilvántartásra, illetve az ahhoz kapcsolódó elektronikus programra épülő hitelbírálati rendszer alapján bizonyosan nem lettek volna jogosultak a kártya átvételére és felhasználására. Így pénzhez csak jogellenes együttműködés útján juthattak, végső soron akkor, ha a bank alkalmazottja a belső információs rendszerbe valótlán, megtevesztésre alkalmas adatokat vitt be.

Ezzel a körülménnyel - különböző, de esetenként együtt jelentkező, egymást erősítő okokból - I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű, XI.rendű, XII.rendű, XIII.rendű, **XIV. rendű**, XV.rendű, XVI.rendű, XVII.rendű, XVIII.rendű, XIX.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottak valamennyien tisztában voltak. Azzal mindenképpen, hogy a valós, tartalmilag hiteles adatok birtokában a bank a hitelkérelmüket elutasította volna, mindenekelőtt a teljesítőképességük hiányára visszavezethetően, vagy azért, mert nem rendelkeztek legalább három hónapnál régebben vezetett folyószámlával, és így a jóváírásaikról, pénzforgalmukról nem lehetett meggyőződni.

Az üzleti hitelkártya - típusa szerint - rulírozó, határozatlan idejű kölcsönszerződésnek minősült, ahol a felhasznált kölcsön a futamidőn belül visszafizetett összeg erejéig ismételten igénybe vehető volt. Mindez azonban nem változtatott azon, hogy az adós a felvett hitel összege után kamatot, jutalékot, díjat és költséget tartozott megfizetni, mégpedig a havi zárást követő első napon. Ekkor az adóst további, egy ún. minimum teljesítés is terhelte, mely - a hirdetményben közzétett arányok szerint - a felhasznált hitelkeretből visszafizetendő összegből állott.

Az igénybe vett hitelt tehát - díjakkal növelten - az esedékessé válásakor vissza kellett (volna) fizetni. Márpedig erre bizonyosan nem lehettek képesek azok, akik harminc napon túli közüzemi jellegű, valamint hitel-, kölcsön vagy bankgarancia megállapodásból eredő tartozást halmoztak fel, és ezért bekerültek a pénzüintézetek különböző - BAR, illetve OPERA néven ismert - nyilvántartási rendszereibe. Hasonló következtetést lehetett levonni azok vonatkozásában is, akikkel szemben - önkéntes teljesítés hiányában - jogilag szabályozott, kényszer vagy szankció jelleget magában hordozó eljárás (felszámolás, végrehajtás, pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatása) indult.

Ezen túlmenően több esetben előfordult az is, hogy a hiteligénylők a szükséges dokumentumokat külső helyszíneken kapták meg, illetve írták alá, gyakorta úgy, hogy általuk ismeretlen személyek a PIN-kódot is tartalmazó borítékot már felbontották és a hitelkártyáról pénzt vettek le. Ezért nyilvánvalóan nem pusztán a véletlen egybeesésnek lehetett tulajdonítani azt, hogy a különböző településeken lakó vádlottak valamennyien K. P. hitelezési tanácsadóval kerültek kapcsolatba; végső

során azzal, akiről tudták, illetve közvetítők révén megtudták, hogy az adatok felvétele és a hitelbírálat során szabálytalanul jár el.

Ezekkel a részletekkel az elsőfokú bíróság összességében és áttekintő jelleggel, illetve egyenként, az egyes igénylőkhöz rendeltén, elkülönítetten is foglalkozott.

Így logikailag ellenőrizhető módon jutott arra a helyes felismerésre, hogy I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű, XI.rendű, XII.rendű, XIII.rendű, **XIV. rendű**, XV.rendű, XVI.rendű, XVII.rendű, XVIII.rendű, XIX.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottak rosszhiszeműen, cselekményük jogellenességének az ismeretében bocsátották rendelkezésre a hitelkérelemhez megkívánt okiratokat.

A megállapított tényállás Be.258.§ (3) bekezdés b) pontja szerinti része **XIV. rendű**, XVII.rendű és XVIII.rendű vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan kiegészítésre szorult. Ezenkívül - nyilvánvaló számítási hiba folytán - helyesbíteni kellett I.rendű vádlott által igénybe vett kölcsön teljes összegét, míg IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, X.rendű, **XIV. rendű**, XV.rendű, XIX.rendű és XXI.rendű vádlottak esetében nem volt mellőzhető annak feltüntetése, hogy a különböző időpontokban történt visszafizetések közül a **nyrt1.** sértett, valamint a követeléseket később felvásárló Zrt1. hogyan részesedett.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás - figyelemmel a Be.352.§ (2) bekezdésére - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Következésképpen az ezt sérelmező, a múltbeli történések mikénti rögzítését kifogásoló fellebbezések eredménytelennek bizonyultak.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VII.rendű, IX.rendű, X.rendű, XI.rendű, XII.rendű, XIII.rend, **XIV. rendű**, XV.rendű, XVI.rendű, XVII.rendű, XVIII.rendű, XIX.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Nem voltak megalapozottak tehát a felmentést célzó jogorvoslati nyilatkozatok sem.

A cselekmények minősítése ugyanakkor maradéktalanul nem felel meg a büntető anyagi jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a büntetőtörvény időbeli hatályának kérdésében, érvelése azonban pontosításra szorult.

A 2013. évi július hó 1. napján hatályba lépett Btk. a vagyon elleni bűncselekmények értékelésénél irányadó értékhatárokat is megváltoztatta oly módon, hogy az ötszázezer-egy és az ötmillió forint közötti kár - besorolása szerint - nagyobb minősítést kapott. A jelen ügyben ez adott lehetőséget enyhébb elbírálásra, miután a cselekmények mindegyikére jellemző hárommillió forintos vagy azt megközelítő elkövetési érték korábban még jelentős kárnak minősült és így ahhoz súlyosabb - egy évtől öt évig terjedő - szabadságvesztés kiszabásának a lehetősége járt.

Ezzel szemben ugyanezen elkövetési értékek az elbíráláskor már csak három évig terjedő szabadságvesztéssel való fenyegetettséget jelentettek, mely körülmény az új büntetőtörvény alkalmazását önmagában megalapozta.

A bűncselekmények elkövetésében - a törvényi tényállás megvalósítása nélkül - résztvevő, a tettel szándékegységben eljáró I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű, XI.rendű, XII.rendű, XIII.rendű, **XIV. rendű**, XV.rendű, XVI.rendű, XVII.rendű, XVIII.rendű, XIX.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottakat az elsőfokú bíróság részesként vonta felelősségre.

A járulékos jellegű részesi cselekmény rendszerint a jogi minősítés tekintetében is a tettesi alapcselekményhez igazodik, mégis úgy, hogy - a jogtudomány és a joggyakorlat által is elismert kivételként - a részes nem felel a tettes túllépéséért; így azért, ha a tettes más vagy több bűncselekményt valósít meg, mint amelyhez a segítségnyújtás történt. A jelen ügyben a részesek egy-egy szerződéshez kapcsolódóan, kizárólag a saját nevükre szóló hitelkártya megszerzése érdekében vállaltak közreműködést a bűncselekmény elkövetésében, hangsúlyozottan anélkül, hogy a tettes további - a pénzintézet információs rendszerébe történő valótlan és más személyeket érintő adatbeviteli - tevékenységéről tudomással bírtak volna. Ezért bűnsegédként a tettesi alapcselekmény folytatólagos minősítésében nem osztozhattak.

Hasonló megállapítás tehető a részesi cselekmények önálló, elkülönített vizsgálata alapján is.

A Btk.6.§ (2) bekezdése értelmében folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el. A jelen esetben pusztán a kár jelentkezett időben eltolódva, több részletben, míg a törvényi tényállás többi eleme -

szükséges okiratok rendelkezésre bocsátása és az adatok információs rendszerbe történő bevitele - egy-egy hiteligénylésen belül nem ismétlődött.

Ez okból a másodfokú bíróság I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű, XI.rendű, XII.rendű, XIII.rendű, **XIV. rendű**, XV.rendű, XVI.rendű, XVII.rendű, XVIII.rendű, XIX.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottak cselekményeinek minősítésénél a Btk.6.§ (2) bekezdése szerinti folytatólágosságra való utalást mellőzte.

Határozatának 38. oldal 2. bekezdésében az elsőfokú bíróság az elkövetési érték meghatározásával összefüggésben félreérthető indokolást adott. Az elkövetési érték helyesen a hitelszerződés rulírozó jellege miatt nem haladhatta meg a hárommillió forintot, miután a pénzügyintézet által rendelkezésre bocsátott kereten felül további összeget csak akkor és annyiban lehetett igénybe venni, amennyiben az adós időközben visszafizetést is teljesített. Ennyiben tehát a jogi indokolást is pontosítani kellett.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. A megváltozott minősítés folytán azonban a vádlottak terhére értékelt tényezők köréből a folytatólágosságot mellőzni kellett.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az enyhítő körülmények - különösen a jelentős időmúlás és a bűnsegédi bűnrészség - nagyobb nyomatékára figyelemmel I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű, XI.rendű, XII.rendű, XIII.rendű, **XIV. rendű**, XV.rendű, XVI.rendű, XVII.rendű, XVIII.rendű, XIX.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottakkal szemben a Btk.50.§ (1) és (3) bekezdései alapján pénzbüntetést szabott ki, míg a tőketartozásánál nagyobb összeget törlesztő V.rendű vádlottat a Btk.65.§ (1) és (3) bekezdései értelmében próbára bocsátotta.

E jogkövetkezmények alkalmasak a Btk.79.§-ában megfogalmazott célok elérésére, azok megváltoztatására nem volt törvényes indok és lehetőség.

Ekként az enyhítést célzó fellebbezés is megalapozatlannak mutatkozott.

Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy XIII.rendű, **XIV. rendű** és XVIII.rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság a vagyonekbeviteléről - noha annak feltételei fennálltak - elmulasztott rendelkezni. A bűncselekménnyel összefüggésben szerzett vagyon mértékének a meghatározásakor a másodfokú bíróság a hitelkártya alapján felvett hitel és a ténylegesen kézhez kapott összeg különbözetét vette alapul, figyelembe véve azonban azt is, hogy történt-e bármilyen mértékű törlesztés, illetve visszafizetés az **nyrt1.** vagy az Zrt1. részére.

Ilyen módon XIII.rendű vádlottvonatkozásában 2.485.000 forint, **XIV. rendű vádlott** tekintetében 1.315.496 forint, míg XVIII.rendű vádlottesetében 400.000 forint bűncselekménnyel összefüggésben szerzett gazdagodás volt megállapítható.

Ezek tekintetében tehát a másodfokú bíróság - a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - vagyonekbevitelt rendelt el. Mindez nem jelentette a Be.354.§ (1) bekezdésében megfogalmazott súlyosítási tilalom megsértését, mivel a másodfokú bíróság hivatalból is dönthet a vagyonekbevitel alkalmazásáról, még akkor is, ha a vádló nem jelentett be fellebbezést (BH 2013/32. számú eseti döntés).

I.rendű, VI.rendű, X.rendű, XV.rendű és XVI.rendű vádlottakat érintő vagyonekbevitel alkalmazásakor számítási-, illetve elírási hibát vétett az elsőfokú bíróság. Ezeket a másodfokú bíróság oly módon helyesbítette, hogy azok összhangban álljanak a gazdagodás mértékének a vizsgálatával kapcsolatosan kifejtett elvekkel. Így az elrendelt vagyonekbevitel összege I.rendű vádlottesetében 2.962.126 forint, VI.rendű vádlottesetében 2.625.000 forint, X.rendű vádlottesetében 1.705.072 forint, XV.rendű vádlottesetében 1.600.000 forint, míg XVI.rendű vádlottesetében 1.750.000 forint lett.

VI.rendű vádlott két napot tárgyalási őrizetben töltött, melyet a kiszabott pénzbüntetésbe - Btk.92.§ (2) bekezdésében írtak szerint - úgy kellett beszámítani, hogy egy napi fogvatartás egy napi tétel pénzbüntetésnek felel meg.

A feljelentés megtételét követően a **nyrt1.** terjesztett elő polgári jogi igényt, később azonban a vádlottakkal szemben fennálló követeléseit a **zrt1**re engedményezte. E megállapodás folytán a **nyrt1.** a szóban forgó összegek bírósági úton történő érvényesítése és behajtása feletti jogosultságát elvesztette, de arra sem volt lehetőség, hogy a sértetti pozíciójába az Zrt1. lépjen. A büntetőeljárásban ugyanis csak a törvényes határidőn belül és kizárólag természetes személy halála vagy jogi személy megszűnése esetén van lehetőség a sértetti pozícióban jogutódlásra, arra más okból - például a polgári jog szerint érvényes engedményezési szerződés alapján - nem nyílik lehetőség (BH 2009/318. számú eseti döntés). Mindez nyilvánvalóan igaz a magánfélre is, arra a sértettre, aki a büntetőeljárásban polgári jogi igényt érvényesít (Be.54.§ (1) bekezdés).

Ezért a másodfokú bíróság az előterjesztett polgári jogi igényt - a Be.335.§ (1) bekezdésében írtak szerint - elutasította.

Ennyiben tehát a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A megismételt eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be.403.§ (5) bekezdése alapján az állam viseli.

Pécs, 2017. január 6.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 18.B.148/2015/93. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.31/2016/15. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2017. évi január hó 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő